

over det ganske Land, som kunne paatage sig Administrationen af disse Penge. Det er for øvrigt mærkeligt nok, at de Angreb, der her ere rettede mod Husmandsforeningerne, ikke ere komne fra Husmændene, men fra Landboforeningerne. Det kom blandt andet frem paa Landboforeningernes Delegeretmøde, hvor en Landboforenings Formand udtalte, at hvis Landboforeningerne skulde miste det Arbejde, de hidtil havde haft med at administrere Husmandsbevillingerne, kunde det medføre, at $\frac{2}{5}$ af Medlemmerne gik ud af Landboforeningerne. Det viser, at man fra den Side ser med nogen Jalousi paa Husmandsforeningerne og er bange for, at den Indflydelse, Landboforeningerne tidligere have haft, muligvis vil gaa tilbage. Angrebene ere altsaa ikke komne fra Husmandsforeningerne.

Husmandsforeningerne have ogsaa selv vist en meget stor Interesse for denne Sag, idet disse Foreninger i Jylland af deres egne smaa Midler have ydet et Tilskud paa ikke mindre end omtrent 12,000 Kr. dertil, men derimod er det karakteristisk at se, at Landboforeningerne, der tidligere have givet Tilskud hertil, nu trække deres Tilskud tilbage og ikke længere ville være med til at støtte denne Sag. Det synes derfor, at deres Kærlighed til selve Sagen ikke er saa stor som den Interesse, de have haft i at fordele disse Penge og derved udøve en betydelig Indflydelse paa Husmandsstanden. Jeg kan derfor ikke se, at der er sket noget forkert i denne Sag. Det forekommer mig, at de Tanker, som ere lagte til Grund for Administrationen af disse store Bevillinger, ere sunde og gode, og at man er kommen ind paa et mere retfærdigt Grundlag end tidligere, og jeg mener, der ikke er nogen som helst Grund til at mistænkeliggøre de samvirkende jydsk Husmandsforeninger med Hensyn til dette Spørgsmaal.

Da jeg havde Ordet i Lørdags, rettede jeg et Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, som jeg ikke mindes at have faaet Svar paa. Det angik den Anmærkning, der findes paa indeværende Aars Finanslov vedrørende Bevillingen af de 90,000 Kr. til Præmiering og Rejser for Husmænd, idet denne Anmærkning er bleven udeladt i Aar. Jeg udtalte, at det var mærkeligt, at en saadan Anmærkning gled ud. Vi ere netop vant til, at Anmærkninger af den Art gaa igen paa Finansloven fra Aar til Aar. Saa længe man har den samme Anskuelse om den

Sag, bliver Anmærkningen staaende; naar man derimod forlader denne Anskuelse og vil ind paa noget nyt, kan man stryge Anmærkningen. Jeg vil derfor finde det rigtigst, om denne Anmærkning paa ny maatte blive indsat paa Finansloven til tredje Behandling.

Landbrugsministeren (Anders Nielsen): Det ærede Medlem har ikke Ret i, at man lader en Anmærkning blive staaende i alle Tilfælde, saa længe man har den Opfattelse af et Forhold, som udtrykkes i Anmærkningen. Det ærede Medlem maa for øvrigt her ikke glemme, at der ikke oprindeligt var nogen Anmærkning om dette Forhold. Men Ministeren, Finansudvalget, Tinget her og derefter igen Landstinget bleve enige om at understrege, at nu kunde det være rigtigst at gaa bort fra Kombinationen: Landboforeningerne og Husmandsforeningerne, over til Husmandsforeningerne alene, og for at der ikke skulde være Tvivl om, at denne Opfattelse raadede baade hos Ministeren og Rigsdagen, satte man Anmærkningen ind. Det er ikke nødvendigt at have denne Anmærkning staaende, for at der skal være enten en Forpligtelse eller Bemyndigelse i saa Henseende for Ministeren i Fremtiden. Der er ingen fast Praksis i Retning af at lade en Anmærkning blive staaende. I enkelte Tilfælde, særlig maa ske naar Forholdene ordnes fra Aar til Aar af det samme Ministerium, lader man en saadan Anmærkning staa, i andre Tilfælde sætter man den ind det første Aar; man vil understrege noget nyt, noget grundlæggende for Fremtiden, og lader den senere falde. I øvrigt skal jeg ikke opholde mig ved denne mere tekniske Side af Sagen, men blot sige, at det er ganske ligegyldigt, om Anmærkningen kommer ind eller bliver borte i Aar. Efter hvad der er sket i Fjor, vil jeg fremdeles for det kommende Aar søge Bevillingen administreret ved Husmandsforeningernes Bistand. Men naturligvis, efter de Erfaringer, som ere indvundne i Aar, vil jeg sikre mig, at de Fejl, der ere begaaede ikke gentages. Naar jeg faar den Sikkerhed man overhovedet kan faa derfor, vil Bevillingen blive overladt Husmandsforeningerne til Administration. Men hvis jeg ikke kan faa en saadan Sikkerhed, vil jeg ikke, selv om Anmærkningen staar der, føle mig forpligtet til dette, thi jeg kan ikke lade Husmandsforeningerne administrere Bevillingerne, naar de ikke administrere dem i Overensstemmelse med Bevil-